

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Cimonem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

IN CIMONEM ANNOTATIO-
nes Guil. Xylandri & Herm. Cruferii,
interpretum.

Cimonis ætas satis illustris est, bello præsertim Persico aduersus Xerxem. De patre eius Miltiade, & matre Hege-sipyra, legi potest Herodotus libro sexto.

480. c. *Coalemm* | καλέμω. Vocabulum ductum *καλέμω* καὶ ἀλάμω, quod est Errare & mentis impotem esse. Eustathius annotauit in Iliad. 6. & sic etiam interpretes Aristophanis in Equitibus exponens oraculi verbum, Γαμφυλῆσι δράκοντα καλέμω ἀμαπώτιω.

Ibid. f. *Pisianaetia*] Iustinianus Plefianaetium habet, nescio quid sequutus, & ne mendum typographi crederem, facit quod idem est apud Amiotum. In Græco est Πλησιακτίω, Plefianæctio: quasi dicas quæ vicina sit littori. Sed ex Pausania Atticis diuersum apparet. Apud Diogenem Laertium libro septimo in vita Zenonis legi, porticum eam antiquitus Peisianaetiam appellatam: inde à pictura Polygnoti Pæcilen (id est variam) dictam fuisse. quod & Suidas & alii habent: & nomen Pæciles eodem modo interpretatur ipse Pausanias. itaque hic in Plut. mendum est, τῆ Πλησιακτίω τῆ καλουμένη, reponendumque Πεισιανακτίω, vel (vt Suidas & Varinus scribunt) Πεισιανακτίω. Meminit rei de qua hic differitur, Plinius etiam, lib. 35. cap. 9. In Pentametro autem Melanthii versu, mendosa est vltima vox ἀγροάσιν: sed aliam substituere non auiam.

481. a. *Aperteferant contractis nuptiis.*] Autor libelli De viris illustribus ad Atticum, siue is omnino est Æmilius Probus, licuisset Atheniensibus eodem patre natas uxores ducere affirmat. Quod tamen scio quosdam non indoctos homines in dubium vocare, ac maxime eo niti argumento quod Cimon ob consuetudinem sororis Elpinices præsertim apud cives culpatus, adeoque etiam testularum iudicio in exilium actus perhibeatur: tamen eorum est veritati posthabenda autoritas. Non enim quod matrimonio sibi eam iunxisset Cimon, ideo accusatus fuit: sed quod ea citra nuptias abusus

credebatur. quod facile ex Plutarchi verbis intelligere quilibet attentior possit, & apud Athenæum quoque, huius rei mentionem lib. 13. inducentem, non simpliciter est τῆ ἀδελφῆ σαυόντος: sed additum ἀγροάσιν. quod opus non erat si quidem omnino & quouis modo corpus cum sorore miscere apud Athenienses vitio fuisset datum. Et vero idem noster Plutarchus in Themistocle refert, huius filium Archeptolim sororem suam Mnesiptolemam, alia matre Themistocli natam, in matrimonium duxisse: eo scilicet exemplo quo Æmilius Atheniensibus vti permissum scripsit. Quod monere volui ne quis temere secus de bonorum autorum dictis statuatur.

482. e. *Quare Hermas illos lapideos*] Xyl. vertit, *Vt lapideas Mercurii statuas.* & annotat, Positæ sunt Athenis in porticu Mercuriali. Vide hac de re orationem Æschinis in Ctesiphontem: vbi & hæc carmina recitantur, etsi paululum aliter quædam legantur. Quod de Menestheo citatur Homeri præconium, est lib. 2. Iliadis, in Classis recensione.

484. d. *Curialium eius Laciadarum*] Idem hoc ex Theophrasto refert Cicero lib. 2. De officiis.

Ibid. f. *Fortis Agestleo*] Pentametrum oportet esse: itaque sic scriptum ab autore opinor: Νίκας Ἀγισίλεω τῷ Λακεδαιμονίω. In Cratini versibus pro κατὰ τὸ ἦθος, scribendum est κατὰ.

487. c. *Auri metalla*] τὰ χρυσία mallem χρυσεία. sic & supra eodem libro de Thucydide. Iustinianus vtrobique Chrysiā posuit, quasi nomen proprium esset. notæ autem Thasiorum sunt diuitiæ: & istorum locorum metalla.

489. b. *Nota enim*] Xyl. vertit, *Rustici enim.* & annotat, ἰδιώται intelligit autem seruos Lacedæmoniorum qui ipsis agros colebant, Heilotas. Loquitur enim de bello quod in Messeniorum auxilio contra Spartanos, eorum rebus terræ concussione afflictis, susceperunt. cuius etiam in Lycurgi vita est facta mentio.

IN LUCVLLVM ANNOTATIO-
nes Guil. Xylandri & Herm. Cruferii,
interpretum.

Quæ sequuntur in hoc opere Romanorum vitæ, ad idem prope tempus pertinent, Nam, Græcis exceptis, qui Lucullum ac cæteros, & ipsum etiam Syllam, non ita multum ætate antecesserunt, reliqui omnes Syllam statim subsequuti sunt, eoque fere ordine quo eorum vitæ hic exponuntur, claruerunt, bello cum Mithridatico tum ciuili Pompeiano, & quæ id subsequuta sunt, nobiles. vt non opus habeam de eorum porro æqualibus aut ætate plura annotare: quum nihil ista tempestate sit in historia Romana celebratius atque notius.

491. d. *Postulando peculatus accusatore patris sui*] Xyl. vertit, *Patris sui accusatorem de publico crimine accusaret.* annotatque, Ita prope ad verbum est in Græco. Quod autem hic ἀδικεῖν δημοσίᾳ dicitur, Iustinianus peculatum in specie expressit, idque Amiotus etiam habet, (in Pompeio aliter describitur peculatus, diserte enim dicitur κλοπὴ δημοσίων χρημάτων) ego malui relinquere in genere, nihil enim mihi constat de eo crimine quod à Lucullo intentatum Seruilio sit. Cicero in Acad. qua 3. editionis prioris lib. 2. qui Lucullus inscribitur, mentionem huius rei facit: sed neque reum neque crimen nominat. in oratione autem de provinciis consularibus inimicitias Seruilliorum & Lucullorum grauissimas commemorat. Quod de accusationibus hic dicitur, idem lib. 1. Officiorum copiose explicat.

Ibid. f. *Thynnus*] Θύνος βολῆσις πέλαγος αἰς διεσρόβει. Iustinian. male, *Thynnus irretitus.* Senarius est iambicus, nescio vnde depromptus. Thynnus piscis dictus est ἀπὸ τῆς τύνω, τὸ τύνω, ὅθεν ὄρω. à dando impetu, & motus vehementia. nam sub ortum canis æstro agitur, Multa de eo ex Aristotele & aliis habet Athenæus lib. 7. haud pauca Eustathius in Iliad. & μακχ Odyss. qui quidem etymologiam istam confirmant. βολάσι non irretitum, sed incitatum siue impetuolum significat, ἀπὸ τῆς βολή, Incus, teste eodem Eustathio σπρόβειν factis notum est vocabulum. Senarius itaque est, quemadmodum thynnus æstro suo incitatus per mare secum impetu fert, idque con-

turbat: ita consueuisse suis orationibus forum Romanum oratores cæteros concitare. Id quoque quod statim infert, αὐτοῖς ἀμοισίᾳ τῶν ἑθνικῶν, ex aliquo poeta puto esse desumptum: & nisi fallor, etiam alibi legitur, sed non succurrit.

492. c. *Græcis myoparonibus*] Annotator margini alleuetat, nauigii esse genus: idque ex Suida. quasi vero id non vnus quilibet statim potuisset intelligere. Nauigium fuisse piraticum, vel ex Cicerone constat, qui in Verrinis ei piratici adiectiuum adiungit, vt & paulo infra ληστρικὸν μυσπάρωνά dicit Plutarchus: & lib. 3. De repub. quem locum, & alium Sallustianum, citat Nonius Marcellus, Sex. Pompeius ait nauigium esse ex duobus dissimilibus formatum, midio & parone. Ego quidem vtrunque esse nauigii genus scio, & vtriusque eo nomine mentionem facit Gellius lib. 10. cap. 25. vt vero myoparon inde componatur, vel vox, vel nauigium non intelligo.

493. e. *Qui amicum nuper & imperatorem interfecerat ex ambitione*] L. Valerium Flaccum consulem. vide Epit. Liuiam 82. & paulo post ipsum Plutarchum.

Ibid. d. *Iterum ad Tenedum apperentem se maiore apparatu percipiens Neoptolemum*] Interpretes hunc locum peruertit, & alio transtulit quæ perspicue ad Neoptolemum pertinent κατὰ τὸν αὐτὸν Negligens. transtulit, negligens ipse. Est enim κατὰ τὸν non despicere, sed conspiceret aliquid. Lectum, promontorium est, Æolidem à Troace distinguens. Plinius l. 5. c. 30. & alii.

495. d. *Ad Propontidem tuendam & Bithyniam protegendam mitteretur*] Xyl. vertit, *ad propugnandum pro Bithynia,* & ἀποπολεμίσαν τῆς Βιθυνίας. Iustinianus, *Debellandam Bithyniam,* quod si legisset ἀποπολεμίσαν, tamen constructio eum poterat monere id verum non esse: hoc enim verbum cum datiuo construi, notissimum vel ex nostro autore est: quum hic patrius sit casus, ne dicam notum esse ex historia Bithyniam tunc fuisse Romanorum. Paulo post Fimbrianos milites affectasse imperium dixit: quod neq. verba Plutarchi habent: &